Neh kapitola 9.

[1] Dvacátého čtvrtého dne toho měsíce se Izraelci shromáždili k postu v žíněných rouchách a s prstí na hlavě. [2] Izraelovi potomci se oddělili ode všech cizinců. Stáli a vyznávali své hříchy i nepravosti svých otců. [3] Povstávali ze svých míst, když četli čtyřikrát za den z knihy Zákona Hospodina, svého Boha, a čtyřikrát se vyznávali a klaněli Hospodinu, svému Bohu. [4] Na výstupek pro levity se postavili Jéšua a Baní, Kadmíel, Šebanjáš, Buní, Šerebjáš, Baní, Kenaní a velmi hlasitě úpěli k Hospodinu, svému Bohu. [5] Pak vyzvali levité Jéšua a Kadmíel, Baní, Chašabnejáš, Šerebjáš, Hódijáš, Šebanjáš a Petachjáš lid: "Povstaňte, dobrořečte Hospodinu, svému Bohu, po všechny věky. Ať dobrořečí tvému slavnému jménu, vyvýšenému nad každé dobrořečení a chválu. [6] Ty, Hospodine, jsi ten jediný, ty jsi učinil nebe, nebesa nebes a všechen jejich zástup, zemi i vše, co je na ní, moře i vše, co je v nich. Sám to všechno zachováváš při životě a nebeské zástupy se ti klanějí. [7] Ty, Hospodine, jsi Bůh; ty jsi vyvolil Abrama a vyvedls jej z Ur-kasdímu a dals mu jméno Abraham. [8] Shledal jsi, že jeho srdce je ti věrné, a uzavřel jsi s ním smlouvu, že zemi Kennanců, Chetejců, Emorejců a Perizejců, Jebúsejců a Girgašijců dáš jeho potomstvu. Dostál jsi svému slovu, neboť jsi spravedlivý. [9] Viděl jsi utrpení našich otců v Egyptě a slyšel jsi jejich úpění u Rákosového moře. [10] I učinil jsi znamení a zázraky proti faraónovi a proti všem jeho služebníkům i proti všemu lidu jeho země, protože jsi poznal, jak se nad nimi zpupně vyvyšovali. Tak sis učinil jméno, jaké máš až dodnes. [11] Rozpoltil jsi před nimi moře a oni prošli mořem po suchu; ale jejich pronásledovatele jsi uvrhl do hlubin jako kámen do dravých vod. [12] Ve dne jsi je vodil sloupem oblakovým, v noci sloupem ohnivým, aby jím osvětloval cestu, po níž by šli. [13] Sestoupil jsi na horu Sínaj a mluvil jsi s nimi z nebe, vydal jsi jim přímé řády a spolehlivá naučení, dobrá nařízení a přikázání. [14] Učinil jsi jim známý svůj svatý den odpočinku, příkazy, nařízení a zákon jsi jim vydal skrze svého služebníka Mojžíše. [15] Dal jsi jim chléb z nebe, když hladověli, vyvedl jsi jim vodu ze skaliska, když žíznili. A řekl jsi jim, aby šli obsadit zemi, o které jsi s pozvednutím ruky přisáhl, že jim ji dáš. [16] Ale oni, naši otcové, se zpupně vyvyšovali, byli tvrdošíjní a neposlouchali tvé příkazy. [17] Odmítli poslouchat a ani si nevzpomněli na divuplné skutky, které jsi pro ně činil. Byli tvrdošíjní a vzali si vzdorně do hlavy, že se vrátí do svého otroctví. Ty jsi však Bůh ochotný odpouštět, milostivý a soucitný, shovívavý a nesmírně milosrdný, proto jsi je neopustil. [18] Dokonce si odlili sochu býčka a řekli: 'To je tvůj Bůh, který tě vyvedl z Egypta'. Dopustili se strašného rouhání. [19] Avšak ty jsi je v nesmírném slitování na poušti neopustil. Ve dne od nich neodcházel sloup oblakový, který je vodil po cestě, a v noci sloup ohnivý, který jim osvětloval cestu, po níž by šli. [20] Dával jsi svého dobrého ducha, aby je poučoval. Neodnímal jsi jim od úst svou manu a dával jsi jim vodu, když žíznili. [21] Po čtyřicet let ses o ně na poušti staral, nic jim nescházelo, pláště jim nezvetšely a nohy jim neotekly. [22] Potom jsi jim dal království a národy, přidělil jsi jim každý kout. Obsadili zemi Síchonovu, totiž zemi krále Chešbónského, i zemi bášanského krále Óga. [23] Rozmnožil jsi jejich syny jako hvězdy nebeské, uvedls je do země, o níž jsi řekl jejich otcům, aby ji šli obsadit. [24] A synové do té země vešli a obsadili ji. Pokořil jsi před nimi obyvatele země, Kenaance, a vydals jim je do rukou, i jejich krále a národy země, aby s nimi naložili podle své vůle. [25] Dobyli opevněná města a žírnou zemi a obsadili domy plné všelijakých dobrých věcí, vytesané nádrže, vinice, olivoví a množství ovocného stromoví. Jedli a nasytili se, ztučněli a žili v rozkoši z tvé veliké dobroty. [26] Ale začali být vzpurní a bouřili se proti tobě. Tvůj zákon zavrhli a vraždili tvé proroky, kteří je varovali, aby je obrátili zpět k tobě. Dopustili se strašného rouhání. [27] Proto jsi je vydal do rukou jejich protivníků, aby je sužovali. Když však v dobách svého soužení úpěli k tobě, tys je z nebe vyslýchal a z nesmírného slitování jsi jim dával vysvoboditele, aby je vysvobozovali z rukou jejich protivníků. [28] Ale jen si oddechli, zase páchali, co je před tebou zlé. Proto jsi je nechal napospas jejich nepřátelům, aby nad nimi panovali. Když však opět k tobě úpěli, tys je z nebe vyslýchal a ve svém slitování je nesčetněkrát zachraňoval. [29] Dával jsi jim výstrahu, abys je přivedl zpět ke svému zákonu. Oni se však zpupně vyvyšovali, neposlouchali tvé příkazy a prohřešovali se proti tvým řádům, které dávají život tomu, kdo se jimi řídí. Umíněně se obraceli zády, byli tvrdošíjní a neposlouchali. [30] Měl jsi s nimi trpělivost po mnohá léta. Skrze své proroky jsi jim dával výstrahu svým duchem, ale neposlouchali. Proto jsi je vydal do rukou národů cizích zemí. [31] Ale z nesmírného slitování jsi s nimi neskoncoval a neopustil jsi je, protože jsi Bůh milostivý a soucitný. [32] Nyní tedy, náš Bože, Bože veliký, mocný a budící bázeň, který zachováváš smlouvu a milosrdenství, nepokládej za málo všechny ty útrapy, které dolehly na nás, na naše krále, předáky, kněze a proroky, na naše otce a na všechen tvůj lid od doby asyrských králů až dodnes. [33] Ty jsi spravedlivý ve všem, co na nás přišlo, neboť jsi jednal věrně, kdežto my jsme si počínali svévolně. [34] Naši králové, předáci, kněží a otcové se neřídili tvým zákonem, nedbali na tvá přikázání a na tvá svědectví, kterými jsi je varoval. [35] Ve svém království, přes tvoji mnohou dobrotu, kterou jsi jim prokazoval, v širé a žírné zemi, kterou jsi jim dal, nesloužili tobě a neodvrátili se od svých zlých skutků. [36] Proto jsme dnes otroky. V té zemi, kterou jsi dal našim otcům, aby jedli její plody a dobroty, jsme otroky. [37] Její bohatá úroda připadá králům, které jsi nad námi ustanovil pro naše hříchy; vládnou nad našimi těly i nad naším dobytkem, jak se jim zlíbí. Jsme ve velikém soužení."